● కథానిక

పిలక

– గోపాలుని జయరాజ చంద్ర

పువ్వులకు రేకులెంత అందాన్నిస్తాయో బాల్యంతోబాటు తలమీద జుత్తు కూడా బాలలకు అంతే అందాన్నిస్తుంది. అటువంటి బాల్యాన్ని భ్రష్టు పెట్టించడానికి గోచీలు కట్టి నిలబడిన ఆరడుగుల ఆ'గ్రహం' బంధుత్వమే తాతయ్య. కొందరు పిల్లలు తల్లిగండానో తండ్రి గండానో పుడితే బాల వెంకటేశ్వర ప్రసాదు తాత గండాన పుట్టాడు.

తాతయ్య కళ్ళన్నీ ముద్దుముద్దుగా పిలవబడే వెంకాయ్ తలమీదే కాపుర ముంటాయి.

ఆ వూళ్లో తాతయ్య భుజం మీద కండువాలా తిరుగుతుంటాడు కొండయ్య.

కొండయ్య కత్తిగాట్లు రుచిచూడని బాల్యం అరుదుగా అగుపిస్తుంది ఆ వూళ్లో –

'ఈ ఒక్కసారికీ వొదిలెయ్ తాతయ్యా! రేపు బళ్ళో జరగబోయే సాంస్కృతిక పోటీల్లో వున్నాను తాతయ్యా,' ప్రాధేయ పడ్డాడు వెంకాయ్ తాత వెనకాల జేరి.

'నన్ను విసిగించకుండా ముందిక్కడి నుంచి వెళ్ళరా' కసురుకున్నాడు.

తాతయ్య ఆగ్రహానికి ఉగ్రరూపానికీ అవాక్కయిపోయాడు వెంకాయ్. ఖిక్కుబిక్కుమని దిక్కులు చూస్తూ గది మూలనక్కి నిల్చున్నారు ఎదిరించే ధైర్యం లేక.

ఇంతలో సుభద్రమ్మ వచ్చి తాతయ్య చేతికి కొన్ని కాగితాలు ఇచ్చి వెళ్ళిపోయింది. వెళ్ళేటప్పుడు వెంకాయ్ కళ్ళలోకి దైన్యంగా చూసింది.

కాగితాల్ని భద్రంగా మడిచి చంకలో పెట్టుకున్న తాతయ్య – 'చూడు కన్నా! మంచి ఘడియ చూడంగానే కొండిగాడికి కబురెడతాను మారాం చేయకుండా చేయి చేసుకోవాలి! తెలిసిందా!' అన్నాడు అనునయంగా.

'పండూ! కన్నా! అంటూ ముద్దు ముద్దుగా చెక్కించేస్తాడు ముసలోడు' మనసులోనే తిట్టుకున్నాడు వెంకాయ్.

అదిగ్రహించిన తాతయ్య 'ఏంట్రోయ్' పెదిమలాడుతున్నాయి శబ్దం మాత్రం వినపడటంలేదు' అన్నాడు కళ్ళజోడు లోంచి మనవడి వంక చూస్తూ.

'అబ్బే! ఏంలేదు తాతయ్యా! నీ చేతిలో ఆకాయితాలేంటా? అని ఆలోచిస్తున్నానంతే' అన్నాడు ముఖం నిండా నవ్వు పులుముకుని.

'ఇది పంచాంగంరా పిచ్చి నన్నాసీ! పంచాంగం' అన్నాడు. కాగితాల కట్ట చూపిస్తూ. ఆ సమయంలో గర్వం తొంగి చూస్తోంది తాతయ్య ముఖంలో.

అదే అదనుగా తీసుకున్న వెంకాయ్ చిన్నగా అడుగులో అడుగేసుకుంటూ మళ్ళీ తాతయ్య దగ్గరకొచ్చి –

– తాతయ్యా ! ప్లీజ్! ఈ ఒక్క సారికే టౌనులో చేయించుకుంటానే!' పాతపాటనే కంటిన్యూ చేసాడు తన చిన్నారి చేతుల్ని తాతగడ్డం క్రింద వుంచి.

కానీ తాతయ్య చూపులన్నీ పంచాంగం మీదనే ప్రసరిస్తున్నాయి. అది భరించలేని వెంకాయ్ తాతయ్యా అన్నాడు అసహనంగా.

'ఊ! ఏంటిరా మళ్ళీ గొడవ' ఈసారి తాతగొంతులో వ్యంగ్యం. 'అక్కడైతే గిర్రుగిర్రున రంగులరాట్నం మల్లే తిరిగే కుర్చీల్లో కూర్చోబెట్టి చేస్తారంట' చేతివేళ్ళని గాలిలో గుండ్రంగా తిప్పుతూ కొత్త ప్రయత్నం చేసాడు వెంకాయ్.

అయినా తాత నిర్ణయంలో ఏమాత్రం మార్పులేకపోగా 'కావాలంటే వచ్చే దారం సంతలో పావలా యిచ్చి రంగులరాట్నం తిరుగుదువు గానిలే' అంటూ మనవడి ప్రయత్నం మీద నీళ్ళు జల్లాడు.

అయినా పట్టు వదల్లేదు వెంకాయ్ 'కరెంట్ మీద చేస్తారంట తాతయ్యా అసలు చేసినట్లే తెలవదంట కుర్చీయే తిరుగుతుందంట' ఏదో కొత్త విషయం చెప్పినట్లు చెప్పాడు.

న్యూజెర్సీ కథల పోటీలో రూ 1000లు బహుమతి పొందిన కథ

'భడవకానా! బాగా మాటలు నేర్చావురా! నువ్వు. ఇందాకటి నుంచీ చూస్తున్నాను. టౌను టౌనని బెక బెకమంటూ అరుస్తున్నావు కప్పలా! టౌన్లో చేయించుకుంటే రోగాలొస్తాయని వాళ్ళు చెప్పలా? అక్కడ శుభ్రం తక్కువంట పైగా మీ నాన్న క్కూడా మిలట్రీలో బుర్రమీద బొచ్చేబొర్లించేచేస్తారంట' హుంకరించాడు తాతయ్య.

వెంకయ్యలో ఎదురు బెదురు లేక పోగా – టౌన్లో వాళ్ళందరూ మన వూరొచ్చి కొండయ్య దగ్గరే చేయించు కుంటున్నట్లు చెప్తావేంటి తాతయ్యా' అని సమాధానం చెప్పి తాత కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూశాడు.

'ఈ మాటలేకేం కానీ బుద్ధిగా వెళ్ళి పడుకో. రేపొద్దున్న ఏడూ వలభై రెండుకల్లా రమ్మనమని రంభతో కబురెడతానులే! చాలా దివ్యంగా వుంది ముహూర్తం. తలెంత మాసిపోయిందో చూడు' అన్నాడు చేతికర్ర సాయంతో లేస్తూ.

'తాతయ్య నా అవమాన సభకి రంభ కూడా ఎందుకులే' నసిగాడు వెంకాయ్

'చాల్లేరా అందగాడా! సంబడం చాలుగానీ పోయి పడుకో! వెంకాయ్ అక్కడి నుంచి కదలకుండా చలికాలంలో జుత్తు ఆలస్యంగా పెరుగుతుందని మా సైన్సు మాస్టారు చెప్పారు అన్నాడు.

"అయితే పంటలు తాత గొంతులో రుసరుసలు.

'మరి ఈ మధ్యనే గదా! నేను చేయించుకుంది' అని రెండు వేళ్ళతోటి తన తలవెంట్రుకల్ని నిటారుగా నిలబెడుతూ చూపించాడు వెంకాయ్.

'ఏడిశావు! వాడి సైన్సంతా ఈ పంచాంగంలో ఎప్పుడో రాసేశాను కానీ, వాడ్ని కూడా తీసుకునిరా! మన కొండిగానికి వేసేస్తాను కసి దీర్చేసుకుంటాడు' అని మనవడి వంక తీక్షణంగా చూస్తూ నడుచుకుంటూ పెరట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

తాతయ్య అటువెళ్ళిపోగానే లోపలకెళ్ళి తన తల్లిదగ్గరచేరి మారాం చేయసాగాడు వెంకాయ్. తాతయ్య వొకళ్ళు చెబితే వినేరకం కాదుగదరా! నోరుమూసుకుని చేయించుకోవాల్సిందే తప్పదు' అని సముదాయిం

పించి తల్లి. కొండయ్య మిషన్‌తో తలంతా దున్నేస్తాడని అతని దగ్గర చేయించుకున్న మర్నాడు క్లాసు పిల్లలంతా గోల చేస్తుంటారని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు వెంకాయ్. ఆమె తన నిస్సహాయతను వెళ్ళబుచ్చింది.

ప్రొద్దున్నే నిద్రలేచిన వెంకాయ్‌కి వీధి గుమ్మం లోంచి లోపలికొస్తున్న కొండయ్య కనిపించాడు.

తిన్నగా వేపచెట్టు క్రింద సెటిల్ అయ్యాడు కొండయ్య. చంకలో పొది తీసి నేలమీద పెట్టి లోపల పనిముట్లను తనచుట్టూ గుండ్రంగా పరిచాడు.

అది చూస్తున్న వెంకాయ్ మనసులో అలజడి ప్రారంభమయింది. నిస్సహాయంగా కిటికీలోంచి చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

అకస్మాత్తుగా వెంకాయ్ భుజం మీద ఏదో బరువుగా పడేటప్పటికి వులిక్కిపడి చూశాడు. ఓ చెయ్యి వుంది. ఇంకొంచెం తిరిగి చూస్తేగానీ చెయితాలూకు తాతయ్య కనబడలేదు. వెలిసిపోయిన చొక్కానిక్కరూ మనవడికిచ్చి త్వరగా మార్చుకుని వెళ్ళి కూర్చోమని ఆర్డరేసి వెళ్ళిపోయాడు.

వెంకాయ్‌కి వుక్రోషం ముంచుకొచ్చినా చేసేదిలేక తాతయ్య చెప్పినట్లు చేసి కొండయ్య ముందెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

ఆదేశాల కోసం ఎదురుచూస్తున్న కొండయ్య వీరజవానులా వెంకాయ్ తలని ఒక్క వుదుటున గుంజాకుని తన వొళ్ళో గుచ్చుకున్నాడు.

కొండయ్య వొళ్ళో వెంకాయ్ శిరస్సు వధ్యశిల మీద తొండలా వుంది.

కాసేపటి తర్వాత క్లిక్...క్లిక్.. మన్న శబ్దం వినబడింది వెంకాయ్‌కి. నల్లని తుమ్మెద రెక్కల్లాంటి తన వెంట్రుకలు నేలరాలడం తెలుస్తోంది అతనికి. ఆపుకోలేకపోయాడు. అంతే...' ఘోరం తాతయ్యా..! అని అరవడానికి ప్రయత్నం చేసి విఫలుడయ్యాడు.

'కదలకండి బాబూ తెగుద్ది' అని తలను ఇంకా గట్టిగా అదిమి పట్టుకున్నాడు కొండయ్య.

వెంకాయ్ మనసంతా చిందరవందరగా వుంది. జుత్తు పోతోందనే బాధ వొకప్రక్కనయితే మరొకప్రక్క కొండయ్య తొడల మధ్య నుంచి విరజిమ్ముతున్న దుర్గంధాన్ని భరించలేకుండా వున్నాడు.

కాసేపటి తర్వాత కత్తెర ఆడించడం ఆపేశాడు కొండయ్య. తలపైకి తీసి చేతికో పగిలిన అద్దం ముక్క ఇచ్చాడు వెంకాయ్‌కి.

'అబ్బాయిగారూ సరిగా చూసుకున్నారా?' అడిగాడు కొండయ్య.

'ఏం మిగిలిందని చూసుకోడానికి' పొడిపొడిగా వుంది వెంకాయ్ సమాధానం.

'ఇదంతా మామూలే గదండీ తమరు మోర కొంచెం పైకెత్తండి' అన్నాడు కొండయ్య.

'తొందరేంటి కొండాయ్' వెంకాయ్ సమాధానంలో విసుగు ధ్వనించింది.

'అవతల తాతయ్యగారు చూపులతోనే చుట్ట అంటించుకుంటున్నారండీ' అని అన్ని కోణాల నుంచీ వెంకాయ్ తలని పరీక్షించిన పిదప చేతిలో వున్న కత్తెర, దువ్వెన్న కింద పారేసాడు కొండయ్య. వెంకాయ్ తలని తిరిగి కాళ్ళ మధ్య బంధించాడు. వెంకాయ్ ఇంకా పూర్తిగా వూపిరి పీల్చుకోలేదు.

చిక్...చిక్... మని ఏదో వల్పటి శబ్దం వినిపించింది. తల తిప్పి చూద్దామంటే.. ఊహు...కదలందే. పట్టకారులోన ట్టులా ఇరుక్కుపోయింది. వెంకాయ్ తలని మిషన్‌తో చెక్కేసిన తర్వాత అలిసిపోయిన కొండయ్య చేతిలో మిషన్ కింద పడేసాడు. కాళ్ళు పట్టుసడలించాడు. తలపైకెత్తిన వెంకాయ్ ముఖానికి పట్టిన చమటని చొక్కాతో తుడుచుకున్నాడు.

'బాబు తమరింక ఎల్లొచ్చండీ తన రెళ్ళి తమ్ముడిగారిని పంపండి' అన్నాడు కొండయ్య.

అది గమనించిన తాతయ్య 'ఒరే శీనుగా' అని కేకేశాడు. పక్కనే ఆడుకొంటున్న శీను పరుగెత్తుకుంటూ తాతయ్య దగ్గరకొచ్చాడు. 'అటెళ్ళి కూర్చొని క్రాఫ్‌యించుకోరా' వేపచెట్టు వైపు చూపించాడు తాతయ్య.

అంతా గమనిస్తూనే వున్నాడు వెంకాయ్. తనతోబాటు బంగారం వంటి తమ్ముడి తల కూడా నాశనం కాబోతోంది. ఏదో ఒకటి చేసి ఈ దుర్మార్గం ఆపాలి. పాదరసంలా పని చేస్తోంది వెంకాయ్ బుర్ర. అంతే చటుక్కున పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి దగ్గర్లో వున్న కొబ్బరిచెట్టు ఎక్కేసాడు వెంకాయ్. అతని వంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు కొండయ్య. వెంకాయ్ చెట్టు ఎందుకు ఎక్కిందీ అర్థం కాలేదతనికి. పడతావేమోకిందకి దిగమన్నాడు తాతయ్య.

అరిచిగీపెట్టినా దిగను పొమ్మన్నాడు వెంకాయ్. 'లేచి వొచ్చావంటే వాలుగు తగిలిస్తాను తెలుసా? గట్టిగా అరిచాడు తాతయ్య.

'తమ్ముడి తలమీద కత్తి పడిందో కిందకి దూకి చచ్చిపోతానంతే. ఆ...! నా మీద వొట్టే' బెదిరించాడు వెంకాయ్. ఏం చేయాలో పాలుపోక అచేతనంగా వుండిపోయాడు తాతయ్య.

అది అనువుగా తీసుకున్న వెంకాయ్ 'నన్ను చేసిన ఆగం చాలు. వాడి తలను కూడా ఎందుకు నాశనం చేస్తారు. దుర్మార్గం ఆపకపోతే ఇచ్చితంగా దూకేస్తాను' బెదిరింపులో బలం పెరిగింది.

కొడుకు మాట వినబడి వంటింట్లో పనిచేసుకుంటున్న తల్లి ఆదుర్దాగా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి దోడ్లో నిలబడింది. అది గమనించిన తాతయ్య తల అటు తిప్పి చూశాడు. ఆమె చూపులు అర్థిస్తున్నట్లుగా వున్నాయి. అయినా తాతయ్య మొండిగా లేచి నిలబడబోయాడు. రౌద్రంగా వుంది రూపం. జరగబోయేది పసిగట్టిన కొండయ్య 'అయ్యగారూ' అని కేకేశాడు. అందరూ అటు తిరిగి చూశారు.

పని మనను కట్టుబడినట్టుంది. తమరు చేసింది చాలయ్యా చాలు అనేసి చకచకా అడుగులేసుకుంటూ వెళ్ళి పొదిలోని మిషనూ, కత్తెర చిన్నవ్వుతో బొదిలోపడేశాడు. ఈ హఠాత్పరిణామానికి వెంకాయ్ ముఖం వెలిగిపోయింది.

తిరిగి వెనక్కి నడుచుకుంటూ వచ్చిన కొండయ్య 'శీను బాబూ తమరెళ్ళి ఆడుకోండి. టౌన్లో వున్న మా అబ్బాయి వచ్చి మీకు అందంగా క్రాఫింగు సేస్తాడు! అని అభయమిచ్చాడు.

LOVE IS BLUE

My hopes reach the peaks
of the far blue mountains which
kiss the azure sky.
The sky holds many moments of
gladness.
The shine on your face reflects
this gladness.
Behold those twinkling blue eyes -
First hope, then liking
And then love, infatuation and
Finally intoxication -
As I pour the blue wine
upto the brim, the surf matches
that of the blue sea -
Raises waves which tend to
drown me full with your love.
Behold your blue gown
amid the blue lights.
As you draw near me,
blue thoughts endear, deeper than
the blue mountains, the blue sky
and the blue sea.
My heart whispers 'Love is blue'.

- Bulusu Lakshman
Edison, NJ.